

welke gevallen nog een procedure van de grondstoffenverklaring dient gevolgd te worden. Deze aanbeveling leidt niet tot een wijziging van het besluit. Er wordt bij het uitwerken van de technische richtlijnen rekening gehouden met deze vraag.

Daarnaast wordt door de raden afstemming met andere regelgeving aangeraden, zoals de vrijstelling van heffing, zodat gegevens die bruikbaar zijn voor beide procedures, slechts één keer moeten aangeleverd worden. In het besluit werd daarom een equivalentiebepaling toegevoegd waar nodig.

[Verbreed de mogelijkheden voor proefprojecten]

Het ontwerp werd voor deze aanbeveling als volgt bijgesteld in het artikel 4, §2, 5de lid. De maximale termijn werd in lijn gebracht met wat in de verordening 2020/741 voorgesteld wordt, dus 5 jaar.

De beperking op de oppervlakte van proefprojecten werd aangevuld. Er wordt nog steeds uitgegaan van een maximale oppervlakte van 1 hectare, tenzij de verantwoordelijke partijen aantonen waarom die beperking ontoereikend is voor de gestelde onderzoeksdoelstellingen.

De bijkomende voorwaarde die opgelegd kan worden voor ondersteuning door een kennisinstelling werd bijgesteld. Een herformulering zorgt ervoor dat dit aspect meer een aanbeveling wordt aan de verantwoordelijke partijen, zonder een specifieke instelling op te leggen.

[Bereid de procedures in droogteperiodes voor]

De raden steunen de bepalingen die voorzien in een soepelere procedure voor hergebruik van afvalwater in droogteperiodes. De raden vragen om deze optie vooraf goed voor te bereiden. Deze aanbeveling leidt niet tot een aanpassing van het ontwerpbesluit.

[De geldigheidsduur van de toelating is belangrijk voor de investeringsbereidheid]

De toelating voor het hergebruik is maximaal tien jaar geldig en kan verlengd, dan wel ingekort worden. Met het oog op rechtszekerheid vragen de raden om terughoudend te zijn met tussentijdse bijstellingen. De periode van tien jaar moet ook het uitgangspunt vormen bij het uitwerken van toekomstige ondersteuningsmechanismen. Dit behoeft geen aanpassingen aan het ontwerpbesluit.

[Voorzie meer flexibiliteit voor lopende projecten]

Deze aanbeveling heeft betrekking op de wijziging van een toelating wanneer nieuwe locaties toegevoegd worden of bestaande locaties gewijzigd worden binnen een waterhergebruikssysteem. Het opnieuw doorlopen van de aanvraagprocedure zou daarbij drempelverhogend kunnen werken.

Het mechanisme van een aanvraag van de toelating en eventuele bijsturing van de risicobeoordeling is een centraal element aan een veilig en duurzaam gebruik van (gezuiverde) afvalwaters. Een nieuwe of andere locatie kan immers nieuwe te overwegen elementen met zich brengen, zoals ligging in een waterwingebied, ligging in een SBZ, nabijheid van de locaties bij terreinen die gebruikt worden door omwonenden, passanten, Dergelijke elementen moeten overwogen worden bij het toevoegen van locaties en eventuele impact en risico's die ze meebrengen.

Het ontwerpbesluit werd aangepast om de bezorgdheid van vertraging en drempelverhoging weg te nemen. Er wordt verduidelijkt dat de bevoegde autoriteit evalueert welke adviezen of geen bijkomende adviezen nog ingewonnen moeten worden. Die hebben dan enkel betrekking op de aangevraagde aanpassingen en niet op het volledige waterhergebruikssysteem dat de procedure al doorlopen heeft.

[Garandeer het gelijk speelveld]

////////////////////////////////////

De raden begrijpen de logica om het gebruik van bedrijfsafvalwater nauw te laten aansluiten bij de regeling uit de verordening, maar zijn bezorgd over het behoud van het gelijk speelveld binnen de EU, omdat andere lidstaten voor een afwijkende aanpak zouden kunnen kiezen. Ze vragen om de aanpak in andere EU landen op te volgen en indien nodig initiatieven te nemen om oneerlijke concurrentie te vermijden. Hiervan wordt akte genomen. Deze aanbeveling behoeft geen aanpassingen aan het ontwerp. Implementaties in de andere Lidstaten wordt opgevolgd via Europese werkgroepen en via informeel overleg met de naburige Lidstaten.

De termijn voor de behandeling van de aktenaam bij gebruik van de vrijstellingsregeling wordt gelijk gezet op tien werkdagen naar aanleiding van een correcte opmerkingen van de raden.

Ook voor wat betreft de monitoring wordt het initieel voorstel bijgestuurd om een gelijke aanpak, waar mogelijk, tussen de land- en tuinbouwprojecten en niet land- en tuinbouwprojecten te bekomen. Voor de monitoring voor niet land- en tuinbouwprojecten wordt er volledig risicogebaseerd gewerkt en worden geen specifieke frequenties meer opgenomen in de bijlage bij het besluit. De monitoring zoals opgenomen in de toelating dient op eigen initiatief van de verantwoordelijke partijen te worden aangevuld en verruimd indien dit nodig blijkt uit de risicogebaseerde opvolging van de exploitatie.

[Zorg voor een zorgvuldige ontsluiting van informatie]

Deze aanbeveling heeft betrekking op onderscheid maken in het soort van informatie dat ontsloten zal worden uit proefprojecten. De nodige voorzichtigheid is aangewezen voor persoonsgegevens en industriële en commerciële informatie. Daarvoor werden een aantal toevoegingen gedaan aan het ontwerpbesluit.

Er wordt verder aanbevolen om de ontsluiting van de informatie aan het publiek in lijn te brengen met de bepalingen in de verordening 2020/741, artikel 10. Het ontwerpbesluit wordt op dit punt aangepast en het rapport dat de bevoegde autoriteit zal ontsluiten naar het publiek wordt op tweejaarlijks gebracht.

De rapporteringsverplichting van de verantwoordelijke partijen aan de bevoegde autoriteit bij proefprojecten blijft behouden als een jaarlijks verplichting in het kader van een zorgvuldige opvolging en toezicht op de lopende toelatingen.

De tekstuele en procedurele opmerkingen werden waar nodig aangepast.

Advies van de Raad van State, Afdeling Wetgeving

De Raad van State, Afdeling Wetgeving bracht advies nr. 73.768/1 uit op 5 juli 2023. Het advies formuleert een aantal bemerkingen met betrekking tot de rechtsgronden, vormvereisten, meer algemene opmerkingen en een aantal specifieke opmerkingen op de ontworpen tekst. Hieronder wordt op de verschillende aspecten ingegaan en of die al dan niet aanleiding geven tot wijzingen aan het ontwerp.

Rechtsgronden (randnummers 3.2 en 3.3)

Het ontwerp vindt bijkomende rechtsgrond in de bijzondere wet tot hervorming der instellingen voor het uitwerken van de administratieve beroepsprocedure, meer bepaald in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van artikel 20. Dit werd aangevuld in de aanhef.

De bevoegde autoriteit die zal optreden in uitvoering van het besluit is de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Als rechtsgrond wordt de bepaling toegevoegd waarbij de Vlaamse Regering taken kan opdragen aan de Vlaamse Milieumaatschappij op het vlak van integraal waterbeleid, zoals vervat in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (artikel 10.2.4, §5 en artikel 10.2.3, eerste lid, 14°). Dit werd aangevuld in de aanhef.
Vormvereisten (randnummer 4)

////////////////////////////////////

Onderzoek van de tekst

Aanhef (Randnummer 9)

De aanhef werd zoals geadviseerd aangevuld.

Artikel 1 (Randnummer 10)

De definitie van waterterugwinningsvoorziening wordt bijgestuurd op advies van de Raad. Er wordt verwezen naar de omzettingsbepalingen van de voorschriften van Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater die hun omzetting vinden in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, deel 5 sectorale milieuvorwaarden voor ingedeelde inrichtingen, hoofdstuk 5.3 het lozen van afvalwater en koelwater, afdeling 5.3.1. Stedelijk afvalwater.

Artikel 4 (Randnummer 11)

De verbetering van de Raad in de verwijzing naar het artikel van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, dat het register van beschermde gebieden omschrijft, werd meegenomen in het ontwerp.

Artikel 5 (Randnummer 12)

De verbetering van de Raad om bij het ontwerp de omschrijving “haar beslissing om het gebruik al dan niet toe te laten” aan te vullen naar “haar beslissing om de productie, de levering en het gebruik al dan niet toe te laten” werd meegenomen in het ontwerp.

Artikel 6 (Randnummer 13)

Een taalfout werd rechtgezet in het ontwerp.

Artikel 8 en artikel 13 (Randnummer 14)

De Raad merkt op dat het opleggen van bijkomende voorwaarden bij een aktename van melding naar aanleiding van een vrijstelling in het ontworpen artikel 8 verduidelijking nodig heeft. De verduidelijking heeft betrekking op de rechtsgrond waarop geleund wordt om de bijkomende voorwaarden op te leggen. Het ontwerp wordt in die zin aangepast. Hetzelfde geldt voor ontwerpartikel 13, vijfde lid.

Artikel 9 en artikel 14 (Randnummer 15)

Het opvolgen van incidenten bij exploitatie van waterhergebruikssystemen en het instellen van eventuele herstelmaatregelen zijn verplichtingen voor de verantwoordelijke partijen die niet enkel van belang zijn wanneer die systemen draaien onder een toelating, maar evengoed wanneer systemen opgezet worden onder toepassing van een vrijstelling of onder de vorm van een proefproject, wanneer een melding volstaat. Het ontwerp wordt aangepast om ook in die laatste scenario's de incidentwerking met eventuele herstelmaatregelen van toepassing te maken. Voor wat betreft proefprojecten wordt die aanpassing ingeschoven in het ontworpen artikel 4, met name in artikel 4, §2, lid 8 tot 10.

Bijlage (Randnummer 16 en 17)

De acroniemen BZV en ZS worden verduidelijkt in het ontwerp.

Het artikel 4, §3, 1° van onderdeel B, deel 2 behoeft geen verdere aanvulling.

De artikelsgewijze bespreking hieronder werd naar aanleiding van het advies bijgestuurd.³

2. INHOUD

³ Aanpassingen gebeurden in de bespreking van artikel 4, 5, 8, 9, 10, 13 en 14.

minimumeisen voor hergebruik van water (hierna de Verordening). De definities in de verordening zijn echter beperkter in hun toepassingsgebied gezien zij enkel op landbouwirrigatie betrekking hebben en op afvalwater dat afkomstig is uit rioolwaterzuiveringsinstallaties. Dit besluit heeft een ruimer toepassingsgebied, met name ook voor toepassingen buiten landbouw en eventueel voor ander afvalwater niet louter afkomstig van rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI). De voornaamste definities:

- waterhergebruikssysteem omschrijft de volledige keten die nodig is vanaf productie tot gebruik van teruggewonnen water. De definitie is ook terug te vinden in de verordening, maar is daar beperkt tot irrigatiewater dat gebruikt wordt voor landbouwirrigatie. De definitie is in dit besluit opgenomen gezien het toepassingsgebied ruimer is dan dat van de verordening, maar is er evenwel niet mee in strijd.
- bevoegde autoriteit. Hiermee wordt de vereiste entiteit aangeduid die het beleid zal moeten implementeren en opvolgen, concreet de Vlaamse Milieumaatschappij.
- eindgebruiker: idem als waterhergebruikssysteem. Ook terug te vinden in de verordening, maar hier een ruimer toepassingsgebied.
- verantwoordelijke partij: hier wordt de definitie hernomen en verruimd met “aanbieder van afvalwater”, daar waar de verordening de exploitant van de RWZI aanduidt.
- teruggewonnen water: terug een definitie opgenomen met een ruimere toepassing, niet beperkt tot afvalwater afkomstig uit een RWZI.
- waterterugwinningvoorziening: idem. Voor dit besluit niet noodzakelijk beperkt tot RWZI's. Ook is het niet noodzakelijk de RWZI die nog zal instaan voor de verdere zuivering van het RWZI effluent zodat het ingezet kan worden voor irrigatie- en beregeningstoepassingen.

Afdeling 2. Algemene bepalingen en toepassingsgebied

Artikel 2

Dit artikel geeft aan dat dit besluit voorziet in een implementatie van de verordening en geeft de doelstelling weer van de bepalingen om eventuele risico's ten aanzien van volksgezondheid en milieu in te perken bij het de productie, levering en het gebruik van teruggewonnen water. Dit besluit is slechts een gedeeltelijke implementatie aangezien de Vlaamse overheid geen uitvoering kan geven over de onderdelen van de verordening die vallen onder federale bevoegdheid. Meer bepaald kan er geen uitspraak worden gedaan over de aspecten voedselveiligheid gekoppeld aan volksgezondheid.

Artikel 3

Voor teruggewonnen water gelden er per opgenomen toepassing in het besluit kwaliteitseisen en bepaalde eisen naar risicobeheer. Het teruggewonnen water moet per beoogde toepassing steeds voldoen aan de opgelegde eisen in het besluit.

Dit artikel is opgenomen om te verduidelijken dat de toepassingen vallend onder dit besluit steeds aan de vereisten van het besluiten dienen te voldoen alsook dat er steeds nood is aan een toelating.

De enige uitzondering voor de onder het toepassingsgebied van het besluit vallende toepassingen zijn de bepalingen die betrekking hebben op de vrijstellingsmogelijkheden.

Afdeling 3. Toepassingen met teruggewonnen water

Artikel 4

Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied.

//

Zo is rechtstreeks contact met de bodem een criterium omdat er daarbij blootstelling aan een aantal milieucompartimenten niet uit te sluiten is (zoals de bodem zelf, eventueel grondwater of ook oppervlaktewater als er run-off mogelijk is van het irrigatiewater).

De blootstelling van gebruikers, omwonenden of passanten van geïrrigeerde of beregende terreinen is ook een noodzakelijk criterium voor risicobepaling, gezien ook de risico's voor volksgezondheid meegenomen worden in de overwegingen van dit besluit. Dit is bijvoorbeeld het geval bij sportterreinen of ander publiek toegankelijk openbaar groen.

Irrigatiesystemen zoals bijvoorbeeld in serreteelt waar irrigatie- of beregeningswater in een gesloten circuit blijft, vallen niet onder het toepassingsgebied van dit besluit omwille van de beheersbaarheid van risico's bij dergelijke toepassingen.

Onder irrigatie worden alle courante toepassingen begrepen waarbij water toegediend wordt met het oog op een optimale plantengroei of vruchtontwikkeling. Er worden daarbij hoeveelheden water toegediend die op dat moment noodzakelijk zijn voor die groei of vruchtontwikkeling. Systemen die als doel hebben om de grondwatertafel te verhogen, vallen niet onder de gereguleerde toepassingen van het besluit.

Onder beregening moet algemeen begrepen worden alle toepassingen waarbij water gespreeid wordt, waarbij een risico kan bestaan voor de bescherming van het leefmilieu of voor volksgezondheid. Concrete toepassingen waaraan gedacht zou kunnen worden zijn verkoeling op pleinen, verhardingen, het wassen van voertuigen, stofbestrijding,... Die toepassingen vallen wel onder dit besluit van zodra het water in contact kan komen met mensen of het milieu.

Dit artikel voorziet ook een regeling voor proefprojecten. Dergelijke projecten vallen niet onder de verdere bepalingen van het besluit. Daardoor hoeft geen administratieve procedure doorlopen te worden voor een toelating. Het moet daarentegen weldegelijk om onderzoeksprojecten gaan, in tegenstelling tot projecten die structureel opgezet worden. Het gaat dus om projecten die bepaalde aspecten afzonderlijk of samen nader zullen bekijken, zoals of een systeem rendabel is, haalbaar voor de beoogde toepassing (bv. testen voor verschillende teelten en de effecten daarop van bepaalde stromen teruggewonnen water), of er geen ongewenste effecten zijn op milieu en daaruit verontreiniging kan voorkomen. Onder verontreiniging moet algemeen worden verstaan een situatie waarbij achteruitgang is van alle milieucompartimenten waarop het proefproject een effect kan hebben. De verantwoordelijke partijen van het proefproject zullen zich dan ook vergewissen van die toestand alvorens het teruggewonnen water te gebruiken (door nulmetingen van alle nodige parameters waarvan vermoed kan worden dat ze richtinggevend kunnen zijn om de toestand te beoordelen. Als er door het proefproject een verontreiniging zou ontstaan, zijn het de verantwoordelijke partijen die hoofdelijk verantwoordelijk en aansprakelijk zijn om de toestand voorafgaand aan de verontreiniging te herstellen. Bij eventuele incidenten tijdens de duur van het proefproject brengen de verantwoordelijke partijen daar de bevoegde autoriteit onmiddellijk van op de hoogte en nemen indien nodig toepasselijke herstelmaatregelen. De aktenames die de bevoegde autoriteit bezorgt naar aanleiding van een melding, zullen via de website van de Vlaamse Milieumaatschappij bekend gemaakt worden.

Hoofdstuk 2 Toelating aanvragen voor de productie, levering en het gebruik van teruggewonnen water voor irrigatie en beregening voor land- en tuinbouwactiviteiten

Afdeling 1. De aanvraag

Artikel 5

Dit artikel verplicht de aanvraag bij de bevoegde autoriteit van een toelating voor productie, levering en het gebruik van teruggewonnen water voor irrigatie- en beregeningstoepassingen voor

////////////////////////////////////

land- en tuinbouw. Bij de aanvraag moet steeds een risicobeheerplan toegevoegd worden waarbij we wat betreft de vereisten voor het risicobeheerplan een onderscheid maken tussen teruggewonnen water dat afkomstig is van een RWZI enerzijds en anderzijds teruggewonnen water afkomstig van bedrijfsafvalwater.

Voor het risicobeheerplan van toepassing op een systeem met teruggewonnen water afkomstig van een RWZI worden de elementen opgesomd in de bijlage II bij de verordening opgenomen.

Voor het risicobeheerplan van toepassing op een systeem met teruggewonnen water afkomstig van bedrijfsafvalwater worden de relevante elementen opgesomd in de bijlage II bij de verordening opgenomen. De bevoegde autoriteit kan, al dan niet in overleg met de betrokken stakeholders, een indicatieve leidraad ontwikkelen die aangeeft wanneer welke elementen moeten opgenomen worden in het risicobeheerplan. Dergelijke leidraad kan op initiatief van de bevoegde autoriteit ontwikkeld worden, maar kan evengoed op initiatief van een betrokken stakeholder ontwikkeld worden.

De beoordelingstermijn is vastgelegd op 90 dagen om de bevoegde autoriteit voldoende tijd te laten om een grondige beoordeling van het risicobeheerplan te doen met het inwinnen van de nodige adviezen.

De verleende toelatingen zullen door de bevoegde autoriteit bekend gemaakt worden via de website van de Vlaamse Milieumaatschappij met het oog op transparantie en informatie aan het publiek.

Artikel 6

Dit artikel somt de instanties op die om advies gevraagd moeten worden door de bevoegde autoriteit bij de beoordeling van de aanvragen. De risicobeheerplannen zullen immers de verschillende expertises raken van de betrokken adviesverlenende instanties. De instanties brengen hun advies op een termijn van 30 dagen en heeft betrekking op aspecten die tot hun bevoegdheden behoren.

Afdeling 2. Inhoud van de toelating voor de productie, levering en het gebruik van teruggewonnen water

Artikel 7

De inhoud van de toelating is vastgelegd door de verordening. Door de verwijzing naar het betrokken artikel mee op te nemen in dit besluit wordt die inhoud ook vastgelegd voor de toepassingen die niet onder de verordening vallen.

Voor de activiteiten die niet onder de verordening vallen, leggen we vast wat de toelating exact dient te bevatten. Op die manier wordt de nodige flexibiliteit en de nodige vrije beleidsruimte behouden.

Afdeling 3. Vrijstelling voor het aanvragen van de toelating

Artikel 8

Dit artikel voorziet in een procedure waarbij een vrijstelling op de verplichting van de voorafgaande toelating voor productie, levering en gebruik van teruggewonnen water en op het nakomen van de generieke minimale kwaliteitseisen en monitoringsverplichtingen, bij besluit kan uitgevaardigd worden. Dit is enkel het geval wanneer een gemotiveerd verzoek van de

//

droogtecommissie, georganiseerd door de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid⁴ daartoe bij de bevoegde minister neergelegd wordt. De minister kan steeds een advies vragen aan de bevoegde autoriteit. De vrijstelling kan enkel toegepast worden wanneer het teruggewonnen water afkomstig is van bedrijfsafvalwater, niet wanneer de bron RWZI effluent is. De vrijstelling kan enkel betrekking hebben op toepassingen die niet onder het toepassingsgebied van de verordening van 25 mei 2020 vallen.

De vrijstelling kan beperkt worden tot bepaalde locaties, bepaalde bronnen van teruggewonnen water en afgelijnd worden in de tijd. De procedure kan enkel gebruikt worden in periodes van waterschaarste of droogte.

Een waterhergebruikssysteem dat actief wordt tijdens een vrijstellingsperiode moet wel nog steeds voldoen aan een aantal minimale cumulatieve voorwaarden. Voor de opstart van het watergebruikssysteem blijft alsnog een melding bij de bevoegde autoriteit noodzakelijk. De bevoegde autoriteit kan op basis van de gemelde gegevens nog bijkomende voorwaarden opleggen in functie van de bescherming van het milieu en de volksgezondheid, met inbegrip van eisen voor een evaluatie die uitgevoerd wordt na stopzetting van het waterhergebruikssysteem.

Het gaat om een uitzonderingsmaatregel, waardoor bij het verstrijken van een bepaalde vrijstellingsperiode ook de opgestarte waterhergebruikssystemen stilgelegd moeten worden.

Afdeling 4. Incidenten en herstelmaatregelen

Artikel 9

Dit artikel legt vast hoe en welke incidenten aangemeld worden bij de bevoegde autoriteit. Incidenten die aangemeld worden zijn de situaties die een potentiële bedreiging vormen voor het naleven van de voorwaarden of die een effectieve schending zijn van de opgelegde voorwaarden. De verantwoordelijke partijen moeten daarover de bevoegde autoriteit informeren en welke herstelmaatregelen zij zullen nemen. Dit geldt zowel voor de situaties waarin waterhergebruikssystemen geëxploiteerd worden onder een toelating of met melding met aktename gedurende een periode van vrijstelling.

Alle verantwoordelijke partijen van het waterhergebruikssysteem kunnen in overleg met de bevoegde autoriteit de nodige bijkomende herstelmaatregelen vastleggen.

Voor wat betreft de waterhergebruikssystemen die onder het toepassingsgebied van de verordening vallen, moet de in de verordening opgelegde procedure nageleefd worden.

Hoofdstuk 3. Productie, levering en gebruik van teruggewonnen water voor irrigatie en beregening voor niet-land- en tuinbouwactiviteiten of een activiteit in het kader van een openbare dienst

Voorbeelden van irrigatie- en beregening voor niet land- en tuinbouwactiviteiten en andere activiteiten in het kader van een openbare dienst kunnen zijn:

- Irrigatie van openbaar groen;
- Het vullen van veegwagens;
- Irrigatie van sportterreinen (zowel natuurgras als kunstgras/kunststofterreinen);

Het gaat telkens om waterhergebruikssystemen die niet onder de toepassing van de verordening vallen.

Afdeling 1. De aanvraag

⁴ Het CIW is het overlegplatform waar zowel vertegenwoordigers van de beleidsdomeinen van het Vlaamse Gewest (waterbeleid), lokale waterbeheerders, afvalwater- en drinkwaterbedrijven en de provinciegouverneurs zetelen.

Artikel 10

Dit artikel bepaalt dat een aanvraag ingediend wordt bij de bevoegde autoriteit vooraleer een waterhergebruikssysteem kan opgestart worden en welke informatie door de aanvrager bij zijn aanvraag meegestuurd wordt.

De verleende toelatingen zullen door de bevoegde autoriteit bekend gemaakt worden via de website van de Vlaamse Milieumaatschappij met het oog op transparantie en informatie aan het publiek.

Artikel 11

De behandeling door de bevoegde autoriteit van de aanvragen zit vervat in dit artikel. De termijn, de adviesmogelijkheden en kennisgeving worden beschreven.

Afdeling 2. Inhoud van de toelating voor een waterhergebruikssysteem voor irrigatie of beregening voor niet land- of tuinbouwactiviteiten of voor een activiteit in open lucht in het kader van een openbare dienst

Artikel 12

Dit artikel beschrijft de minimale inhoud van de toelating.

Afdeling 3. Vrijstelling voor het aanvragen van de toelating

Artikel 13

Dit artikel voorziet in eenzelfde procedure zoals voorzien bij land- en tuinbouw waarbij een vrijstelling op de verplichting van de voorafgaande toelating voor productie, levering en gebruik van teruggewonnen water en op het nakomen van de generieke minimale kwaliteitseisen en monitoringsverplichtingen, bij besluit kan uitgevaardigd worden. Dit is enkel het geval wanneer een gemotiveerd verzoek van de droogtecommissie, georganiseerd door de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid⁵ daartoe bij de bevoegde minister neergelegd wordt. De minister kan steeds een advies vragen aan de bevoegde autoriteit.

De vrijstelling kan beperkt worden tot bepaalde locaties, bepaalde bronnen van teruggewonnen water, bepaalde toepassingen en afgelijnd in de tijd. De procedure kan enkel gebruikt worden in periodes van waterschaarste of droogte.

Een waterhergebruikssysteem dat actief wordt tijdens een vrijstellingsperiode moet wel nog steeds voldoen aan een aantal minimale cumulatieve voorwaarden. Voor de opstart van het watergebruikssysteem blijft alsnog een melding bij de bevoegde autoriteit noodzakelijk. De bevoegde autoriteit kan op basis van de gemelde gegevens voorwaarden opleggen in functie van de bescherming van het milieu en de volksgezondheid, met inbegrip van eisen voor een evaluatie die uitgevoerd wordt na stopzetting van het waterhergebruikssysteem.

Het gaat om een noodmaatregel, waardoor bij het verstrijken van een bepaalde vrijstellingsperiode ook de opgestarte waterhergebruikssystemen stilgelegd moeten worden.

Afdeling 4. Incidenten en herstelmaatregelen

⁵ Het CIW is het overlegplatform waar zowel vertegenwoordigers van de beleidsdomeinen van het Vlaamse Gewest (waterbeleid), lokale waterbeheerders, afvalwater- en drinkwaterbedrijven en de provinciegouverneurs zetelen.

////////////////////////////////////

Hoofdstuk 5. Rapporteringsvereisten

Artikel 17

Dit artikel legt de rapporteringsverplichtingen vast voor de verantwoordelijke partijen. In dit artikel wordt samengevat wanneer en wat er jaarlijks gerapporteerd moet worden aan de bevoegde autoriteit.

De bevoegde autoriteit zal elke twee jaar een overzicht publiceren gebaseerd op de ontvangen gerapporteerde cijfers.

Hoofdstuk 6. Beroepsprocedure

Artikel 18

In dit artikel wordt de beroepsprocedure omschreven tegen de beslissingen van de bevoegde autoriteit.

Artikel 19

Dit artikel voorziet in een overgangperiode voor waterhergebruikssystemen die niet onder het toepassingsgebied vallen van de verordening en al operationeel zouden zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit. Ook de waterhergebruikssystemen die in een fase van opstart zijn zullen gebruik kunnen maken van de overgangperiode. Het gaat dan om projecten die bijvoorbeeld betaald worden in het kader van Blue Deal subsidies of andere omgevingsgerelateerde oproepen zoals de Proeftuinen droogte.. Die systemen moeten zich in regel te stellen binnen 3 jaar na inwerkingtreding van dit besluit en binnen die periode een toelating bekomen hebben van de bevoegde autoriteit om het systeem blijvend te kunnen exploiteren.

Artikel 20

Dit artikel behoeft geen uitleg.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er wordt geen impact verwacht op de begroting van de Vlaamse Overheid.

B. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

De bevoegde autoriteit, de Vlaamse Milieumaatschappij, zal de aanvragen beoordelen, rekening houdend met de input die via de advisering verkregen wordt.

Gezien nog niet ingeschat kan worden hoeveel waterhergebruikssystemen zullen aangevraagd worden is de impact op personeelsinzet niet eenvoudig te becijferen. Vanzelfsprekend zal die impact er wel zijn met de invoering van dit volledig nieuwe beleids- en regelgevend kader en zal er onderzocht moeten worden hoe die opgevangen kan worden binnen het bestaande personeelskader.

////////////////////////////////////

